

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ ประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.กลาง) เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่ง ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘ กำหนดให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี พิจารณากำหนดตำแหน่งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นว่า จะมีตำแหน่งใด ระดับใด อยู่ในส่วนราชการใด จำนวนเท่าใด ให้คำนึงถึงหน้าที่ความรับผิดชอบ ลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติ ความยาก และปริมาณและคุณภาพของงาน ตลอดจนทั้งภาระค่าใช้จ่ายด้านบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์ โดยให้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียงจัดทำแผนอัตรากำลังของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้ในการกำหนดตำแหน่ง โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.กลาง) กำหนด

๑.๒ คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.กลาง) ได้มีมติเห็นชอบประกาศกำหนดการกำหนดตำแหน่งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดแนวทางให้องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผนอัตรากำลังขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นกรอบในการกำหนดตำแหน่งและการใช้ตำแหน่งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น โดยให้เสนอให้คณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.จังหวัด) พิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนอัตรากำลังเพื่อวิเคราะห์อำนาจหน้าที่และภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบล วิเคราะห์ความต้องการกำลังคนวิเคราะห์การวางแผนการใช้กำลังคน จัดทำกรอบอัตรากำลัง และกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการกำหนดตำแหน่งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตามแผนอัตรากำลัง ๓ ปี

๑.๓ จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบล จึงได้จัดทำแผนอัตรากำลัง ๓ ปี สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๖๙ ขึ้น

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง มีโครงสร้างการแบ่งงานและระบบงานที่เหมาะสมไม่ซ้ำซ้อน

๒.๒ เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง มีการกำหนดตำแหน่ง การจัดอัตรากำลัง โครงสร้างส่วนราชการให้เหมาะสมกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามกฎหมายจัดตั้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภท และตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

๒.๓ เพื่อให้คณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.จังหวัด) สามารถตรวจสอบการกำหนดตำแหน่งและการใช้ตำแหน่งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างว่าถูกต้องเหมาะสมหรือไม่

๒.๔ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวางแผนการพัฒนาบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง

๒.๕ เพื่อให้ห้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง สามารถวางแผนอัตรากำลัง ในการบรรจุแต่งตั้งข้าราชการ และพนักงานจ้าง เพื่อให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เกิดประโยชน์ต่อประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจตามอำนาจหน้าที่ มีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า สามารถลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน มีการภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การปฏิบัติภารกิจสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้เป็นอย่างดี

๒.๖ เพื่อให้ห้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง สามารถควบคุมภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงาน บุคคลให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

๓. กรอบแนวคิดในการจัดทำแผนอัตรากำลัง ๓ ปี

คณะกรรมการจัดทำแผนอัตรากำลัง ๓ ปี ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง เป็นประธานกรรมการ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนราชการทุกส่วนราชการ เป็นกรรมการ หัวหน้าส่วนราชการที่รับผิดชอบการบริหารงานบุคคล เป็นกรรมการและเลขานุการ และข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นที่ได้รับมอบหมายไม่เกิน ๒ คน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ มีหน้าที่จัดทำแผนอัตรากำลัง ๓ ปี โดยมีขอบเขตเนื้อหาครอบคลุมในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

๓.๑ วิเคราะห์ภารกิจ อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง ตามกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภท และตามพระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ตลอดจนกฎหมายอื่นให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล นโยบายของรัฐบาล นโยบายผู้บริหาร และสภาพปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง เพื่อให้การดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียงบรรลุตามพันธกิจที่ตั้งไว้ จึงจำเป็นต้องจัดสรรอัตรากำลัง ตามหน่วยงานต่างๆ ให้เหมาะสมกับเป้าหมายการดำเนินการ โดยมุมมองนี้เป็นการพิจารณาว่า งานในปัจจุบันที่ดำเนินการอยู่นั้นครบถ้วนและตรงตามภารกิจหรือไม่อย่างไร หากลักษณะงานที่ทำอยู่ในปัจจุบันไม่ตรงกับภารกิจ อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ จึงต้องพิจารณาวางแผนกรอบอัตรากำลังให้ปรับเปลี่ยนไปตามทิศทางในอนาคต รวมถึงหาผลงานในปัจจุบันบางส่วนไม่ต้องการแล้ว อาจทำให้การจัดสรรกำลังคนของบางส่วนราชการเปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการเตรียมความพร้อมในเรื่องแผนอัตรากำลังคนให้รองรับสถานการณ์ที่อาจเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต

๓.๒ การกำหนดโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการภายในและการจัดระบบงาน เพื่อรองรับภารกิจ ตามอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ ให้สามารถแก้ปัญหาของจังหวัดเพชรบุรีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๓ การวิเคราะห์ต้นทุนค่าใช้จ่ายของกำลังคน : Supply pressure เป็นการนำประเด็นค่าใช้จ่ายบุคลากรเข้ามาร่วมในการพิจารณา เพื่อการจัดการทรัพยากรบุคคลที่มีอยู่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด กำหนดตำแหน่งในสายงานต่าง ๆ จำนวนตำแหน่ง และระดับตำแหน่ง ให้เหมาะสมกับภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ ปริมาณงานและคุณภาพของงาน รวมทั้งสร้างความก้าวหน้าในสายอาชีพของกลุ่มงานต่างๆ โดยในส่วนนี้จะคำนึงถึง

๓.๓.๑ การจัดระดับชั้นงานที่เหมาะสม ในพิจารณาถึงต้นทุนต่อการกำหนดระดับชั้นงานในแต่ละประเภทเพื่อให้การกำหนดตำแหน่งและการปรับระดับชั้นงานเป็นไปอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพสูงสุด

๓.๓.๒ การจัดสรรประเภทของบุคลากรส่วนท้องถิ่น (ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง) โดยหลักการแล้ว การจัดประเภทลักษณะงานผิดจะมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพ และต้นทุนในการทำงานขององค์กร ดังนั้นในการกำหนดอัตราค่าจ้าง ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นในแต่ละส่วนราชการจะต้องมีการพิจารณาว่า ตำแหน่งที่กำหนดในปัจจุบัน มีความเหมาะสมหรือไม่ หรือควรเปลี่ยนลักษณะการกำหนดตำแหน่งเพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลต้องไม่เกินร้อยละสี่สิบของงบประมาณรายจ่าย ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

๓.๔ การวิเคราะห์กระบวนการและเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน เป็นการนำข้อมูลเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ตามกระบวนการจริง (Work process) ในอดีต เพื่อวิเคราะห์ปริมาณงานต่อบุคคลจริง โดยสมมติฐานที่ว่างานใด ที่ต้องมีกระบวนการและเวลาที่ใช้มากกว่าโดยเปรียบเทียบย่อมต้องใช้อัตราค่าจ้างคนมากกว่า อย่างไรก็ตามในภาค ราชการ ส่วนท้องถิ่นนั้นงานบางลักษณะ เช่น งานกำหนดนโยบาย งานมาตรฐาน งานเทคนิคด้านช่างหรืองาน บริการ บางประเภทไม่สามารถกำหนดเวลามาตรฐานได้ ดังนั้นการคำนวณเวลาที่ใช้ในกรณีของภาคราชการ ส่วนท้องถิ่นนั้น จึงทำได้เพียงเป็นข้อมูลเปรียบเทียบ (Relative Information) มากกว่าจะเป็นข้อมูลที่ใช้ในการ กำหนดคำนวณอัตราค่าจ้างต่อหน่วยงานจริงเหมือนในภาคเอกชน นอกจากนั้นก่อนจะคำนวณเวลาที่ใช้ในการ ปฏิบัติงานแต่ละส่วนราชการจะต้องพิจารณาปริมาณงาน ลักษณะงานที่ปฏิบัติว่ามีความสอดคล้องกับภารกิจของ หน่วยงานหรือไม่ เพราะในบางครั้งอาจเป็นไปได้ว่างานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันมีลักษณะเป็นงานโครงการพิเศษ หรืองานของหน่วยงานอื่น ก็มีความจำเป็นต้องมาใช้ในการประกอบการพิจารณาด้วย

๓.๕ การวิเคราะห์ผลงานที่ผ่านมาเพื่อประกอบการกำหนดกรอบอัตราค่าจ้างเป็นการนำผลลัพธ์ที่พึง ประสงค์ของแต่ละส่วนราชการและพันธกิจขององค์กรมายึดโยงกับจำนวนกรอบอัตราที่ต้องใช้สำหรับการสร้าง ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ให้ได้ตามเป้าหมายโดยสมมติฐานที่ว่าหากผลงานที่ผ่านมาเปรียบเทียบกับผลงานในปัจจุบัน และในอนาคต มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ อาจต้องมีการพิจารณาแนวทางในการกำหนด/เกลี่ยอัตราค่าจ้าง ใหม่ เพื่อให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพและสนับสนุนการทำงานตามภารกิจของส่วนราชการและองค์กรอย่าง สูงสุด

๓.๖ การวิเคราะห์ข้อมูลจากความคิดเห็นแบบ ๓๖๐ องศา เป็นการสอบถามความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียหรือนำประเด็นต่างๆ อย่างเรื่องการบริการ งบประมาณ คนมาพิจารณาอย่างน้อยมา ๓ ประเด็น ดังนี้

๓.๖.๑ เรื่องพื้นที่และการจัดโครงสร้างองค์กรเนื่องจากการจัดโครงสร้างองค์กรและการแบ่งงาน ในพื้นที่นั้นจะมีผลต่อการกำหนดกรอบอัตราค่าจ้างเป็นอย่างมาก เช่น หากกำหนดโครงสร้างที่มากเกินไปจะทำให้ เกิดตำแหน่งงานขึ้นตามมาอีกไม่ว่าจะเป็นงานหัวหน้าฝ่าย งานธุรการ สารบรรณและบริหารทั่วไปในส่วนราชการ นั้น ซึ่งอาจมีความจำเป็นต้องทบทวนว่าการกำหนดโครงสร้างในปัจจุบันของแต่ละส่วนราชการนั้นมีความ เหมาะสมมากน้อยเพียงใด

๓.๖.๒ เรื่องการเกษียณอายุราชการ เนื่องจากหลาย ๆ ส่วนราชการในปัจจุบัน มีข้าราชการ สูงอายุจำนวนมากดังนั้นอาจต้องมีการพิจารณาถึงการเตรียมการเรื่องกรอบอัตราค่าจ้างที่จะรองรับการเกษียณอายุ ของข้าราชการ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการถ่ายทอดองค์ความรู้การปรับตำแหน่งที่เหมาะสมขึ้นทดแทนตำแหน่งที่จะ เกษียณอายุไป เป็นต้น

๓.๖.๓ ความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เป็นการสอบถามจากเจ้าหน้าที่ภายในส่วนราชการ และผู้ที่มีส่วนราชการนั้น ๆ ผ่านการส่งแบบสอบถามหรือการสัมภาษณ์ซึ่งมุมมองต่างๆ อาจทำให้การกำหนดกรอบอัตรากำลังเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๓.๗ พิจารณาเปรียบเทียบกับกรอบอัตรากำลังขององค์กรอื่น ๆ กระบวนการนี้เป็นกระบวนการนำข้อมูลของอัตรากำลังในหน่วยงานที่มีลักษณะงานใกล้เคียงกัน เช่น การเปรียบเทียบจำนวนกรอบอัตรากำลังของงานบริหารงานบุคคลในองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง ก. และงานบริหารงานบุคคลในองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง ข. ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบคล้ายกัน โดยสมมติฐานที่ว่าแนวโน้มของการใช้อัตรากำลังของแต่ละองค์กรในลักษณะงานและปริมาณงานแบบเดียวกันน่าจะจำนวนและการกำหนดตำแหน่งคล้ายคลึงกันได้

๓.๘ ให้องค์ปกครองส่วนท้องถิ่นมีแผนการพัฒนาข้าราชการหรือพนักงานท้องถิ่นและพนักงานจ้างทุกคน โดยได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

๓.๙ การกำหนดกรอบ การยุบเลิก และการปรับปรุงกรอบอัตรากำลัง ให้นำข้อมูลมาประกอบการวิเคราะห์ ดังนี้

๓.๙.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง

๓.๙.๒ ปริมาณงานของแต่ละส่วนราชการ

๓.๙.๓ อัตรากำลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่อยู่ในกลุ่ม/ขนาดเดียวกัน (Benchmarking)

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดกรอบอัตรากำลังไม่มุ่งเน้นในการเพิ่ม เกลี่ย หรือลดจำนวนกรอบอัตรากำลัง เป็นสำคัญ แต่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ส่วนราชการมีแนวทางในการพิจารณากำหนดกรอบอัตรากำลังที่เป็นระบบมากขึ้น นอกจากนั้น ยังมีจุดมุ่งเน้นให้ส่วนราชการพิจารณากำหนดตำแหน่งที่เหมาะสม (Right Jobs) มากกว่าการเพิ่ม/ลดจำนวนตำแหน่ง ตัวอย่างเช่นการวิเคราะห์ต้นทุนค่าใช้จ่ายแล้วพบว่า การกำหนดกรอบตำแหน่งในประเภททั่วไป อาจมีความเหมาะสมน้อยกว่าการกำหนดตำแหน่งประเภทวิชาการในบางลักษณะงาน ทั้ง ๆ ที่ใช้ต้นทุนไม่แตกต่างกันมาก รวมถึงในการพิจารณาที่กระบวนการทำงานก็พบว่า เป็นลักษณะงานในเชิงการวิเคราะห์ในสายอาชีพมากกว่างานเชิงปฏิบัติงาน และส่วนราชการอื่นก็กำหนดตำแหน่งในงานลักษณะนี้เป็นตำแหน่งประเภทวิชาการ ถ้าเกิดกรณีเช่นนี้ ก็น่าจะมีเหตุผลเพียงพอที่จะกำหนดกรอบอัตรากำลังในลักษณะงานนี้เป็นตำแหน่งประเภทวิชาการ โดยไม่ได้เพิ่มจำนวนตำแหน่งของส่วนราชการเลย โดยสรุปอาจกล่าวได้กล่าวได้ว่า กรอบแนวคิดการวิเคราะห์อัตรากำลัง (Effective Man Power Planning Framework) นี้จะเป็นแนวทางให้ส่วนราชการสามารถมีข้อมูลเชิงวิเคราะห์อย่างพอเพียงในการอธิบายเหตุผลเชิงวิชาการสำหรับการวางแผนกรอบอัตรากำลังที่เหมาะสมตามภารกิจงานของแต่ละส่วนราชการ นอกจากนั้น การรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการดังกล่าวจะทำให้ส่วนราชการ สามารถนำข้อมูลเหล่านี้ไปใช้ประโยชน์ในเรื่องอื่น ๆ เช่น

- การใช้ข้อมูลที่หลากหลายจะทำให้เกิดการยอมรับได้มากกว่า โดยเปรียบเทียบว่าหากจะต้องมีการเกลี่ยอัตรากำลังระหว่างหน่วยงาน

- การจัดทำกระบวนการจริง (Work process) จะทำให้ได้เวลามาตรฐานที่จะสามารถนำไปใช้วัดประสิทธิภาพในการทำงานของบุคคลได้อย่างถูกต้อง รวมถึงในระยะยาวส่วนราชการสามารถนำผลการจัดทำกระบวนการและเวลามาตรฐานนี้ไปวิเคราะห์เพื่อการปรับปรุงกระบวนการ (Process Re-engineer) อันจะนำไปสู่การใช้อัตรากำลังที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

- การเก็บข้อมูลผลงาน จะทำให้สามารถพยากรณ์แนวโน้มของภาระงาน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในอนาคตต่อส่วนราชการในการเตรียมปรับยุทธศาสตร์ในการทำงาน เพื่อรองรับภารกิจที่จะเพิ่ม/ลดลง

๔. สภาพปัญหาของพื้นที่และความต้องการของประชาชน

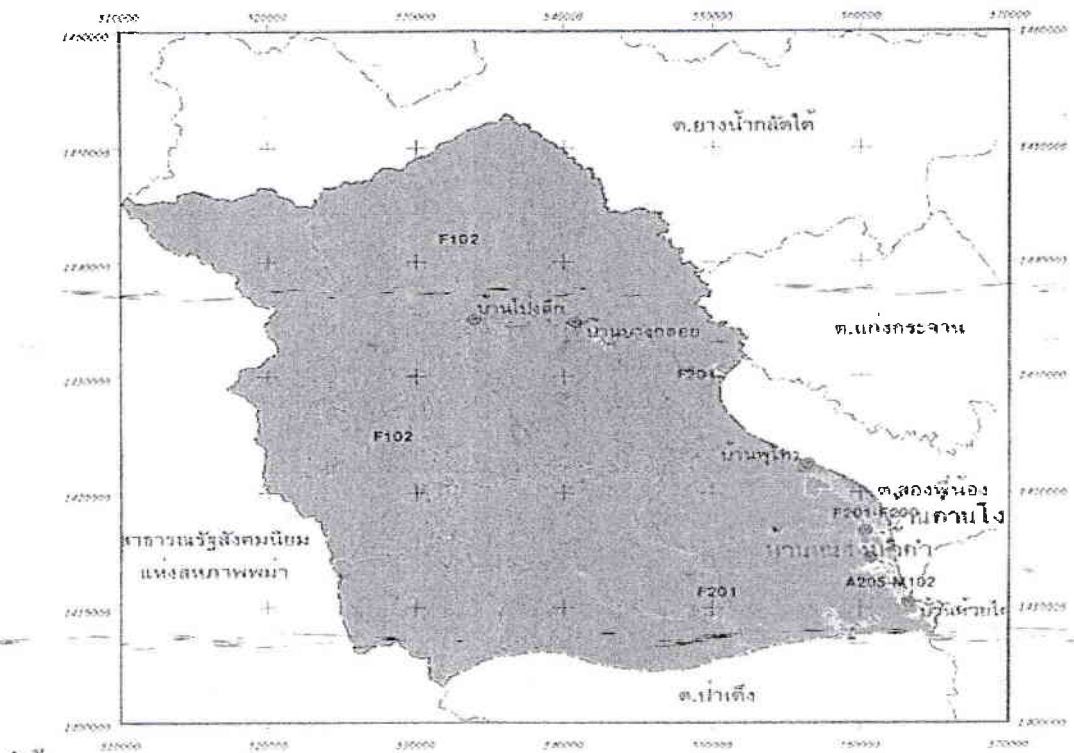
ตำบลห้วยแม่เพรียง เป็นพื้นที่ที่แยกเขตออกมาจากตำบลสองพี่น้องตั้งแต่วันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๓๖ ตำบลห้วยแม่เพรียงเป็นพื้นที่ป่าหนาที่บและภูเขาสูงของเทือกเขาตะนาวศรีซึ่งเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำเพชรบุรี อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน เขตป่าสงวนและโครงการพระราชดำริ

คำขวัญประจำตำบล

“ท่องเที่ยวเลิศล้ำ ดันแม่น้ำเพชรบุรี เกษตรกรรมมีดี วิถีชีวิตชาวกระเหรี่ยง”

๑. ที่ตั้ง

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง ตั้งอยู่เลขที่ หมู่ที่ ๔ ตำบลห้วยแม่เพรียง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี เบอร์โทรศัพท์ ๐-๓๒๗๐-๖๔๔๑ โทรสาร ๐-๓๒๗๐-๖๔๔๐ เว็บไซต์ www.huaymaepriang.go.th ตำบลห้วยแม่เพรียงอยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัดเพชรบุรี อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอแก่งกระจาน ประมาณ ๒๗ กิโลเมตร

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง มีเนื้อที่ทั้งหมด ๗๕๓,๔๓๘ ไร่ หรือ ๑,๒๐๕ ตารางกิโลเมตร

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลยางน้ำกลัดเหนือ อำเภอหนองหญ้าปล้อง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลสองพี่น้อง อำเภอแก่งกระจานและตำบลกลัดหลวง อำเภอท่าทาง
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลป่าเต็ง อำเภอแก่งกระจาน
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลยางน้ำกลัดเหนือ อำเภอหนองหญ้าปล้อง และประเทศ

สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า

๑.๑ ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานและป่าสงวน มีพื้นที่ของตำบล ๗๕๓,๔๓๘ ไร่ (๑,๒๐๕ ตารางกิโลเมตร) มีลักษณะเป็นภูเขา มีป่าไม้ เบญจพรรณ ไม้หวงห้ามที่มีค่าและป่าไม้ปกคลุมอยู่ทั่วไป ป่าสูงทางทิศตะวันตกติดกับเทือกเขาตะนาวศรี มีพื้นที่ลาดเชิงเขาเป็นที่เพาะปลูกและที่อยู่อาศัยของราษฎร มีแม่น้ำเพชรบุรีไหลผ่านด้านทิศเหนือลงสู่อ่างเก็บน้ำเขื่อนแก่งกระจาน และเป็นแม่น้ำสายหลักในการทำ การเกษตร

๑.๒ ลักษณะภูมิอากาศ

ฤดูฝน เป็นไปตามลักษณะภูมิอากาศของประเทศไทยส่วนมาก คือ จะเริ่มต้นเดือนพฤษภาคม ไปสิ้นสุดในเดือนตุลาคม รวมระยะเวลาประมาณ ๕ - ๖ เดือน บางปีมีฝนทิ้งช่วงระหว่าง มิถุนายน - กรกฎาคม หรือ กรกฎาคม - สิงหาคม และมีฝนตกชุกในเดือนตุลาคม ทำให้มีน้ำป่าไหลหลากเกือบทุกปี

ฤดูหนาว จะเริ่มต้นประมาณกลางเดือนพฤศจิกายน ถึง กลางเดือนกุมภาพันธ์ รวมเวลาประมาณ ๓ เดือน ถึงจะอยู่บริเวณเขาแต่ก็ไม่หนาวเหมือนภาคเหนือ บางที่เรียกว่า หนาวๆ ร้อนๆ

ฤดูร้อน เริ่มประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ จนถึงต้นหรือกลางเดือนพฤษภาคม ร้อนที่สุดอยู่ใน เดือนเมษายน และอาจมีฝนฤดูร้อนตกบางเป็นบางปี ทำให้คลายร้อนไปได้บ้าง

อุณหภูมิโดยเฉลี่ย ๒๓ - ๓๐ องศาเซลเซียส

๑.๓ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินในตำบลห้วยแม่เพรียงส่วนใหญ่เป็นดินร่วน และดินเหนียวปนทรายตามลำดับ ซึ่งเป็นดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ ส่วนใหญ่ใช้ปลูกพืชไร่และพืชสวน เช่น มะนาว สับปะรด ถั่วลิสงและพืชผักสวนครัว

๒. การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลมีเขตการปกครอง จำนวนหมู่บ้าน ๖ หมู่บ้าน จำนวนหมู่บ้านในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลเต็มทั้งหมู่บ้าน ๖ หมู่บ้าน แบ่งการปกครองออกเป็น ๓ ฝ่าย ดังนี้

(๒) ฝ่ายสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง มีสมาชิกจำนวน ๖ คน มีที่มาจากการเลือกตั้ง จำนวน ๖ หมู่บ้าน หมู่บ้านละ ๑ คน สภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียงมีหน้าที่พิจารณาและอนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และเพิ่มเติม ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่น และข้อบัญญัติต่างๆ ตลอดจน ตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้บริหาร

๑. นายอุดม น้ำแก้ว	ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง
๒. นายพุดินันท์ กระต่ายทอง	รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง
๓. นายยุรนันท์ พงษ์เทพ	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง หมู่ ๑
๔. นายอรัญ เพชรมณี	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง หมู่ ๒
๕. นายอาทิตย์ กำปั่นทอง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง หมู่ ๔
๖. นางสาวอุมาภรณ์ สิงหะ	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง หมู่ ๕

(๒) ฝ่ายการเมือง

ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล คือ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการเลือกตั้ง โดยตรงจากประชาชนในตำบล และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๒ คน และเลขานุการ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน (นายกแต่งตั้ง)

(๓) ฝ่ายท้องถิ่น

มีกำนัน และผู้ใหญ่บ้าน จำนวนหมู่บ้าน ๖ หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ ๑	บ้านบางกลอย	มี นายนิรันดร์ พงษ์เทพ	เป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑
หมู่ที่ ๒	บ้านโป่งลึก	มี นางจินดารัตน์ คำเวียง	เป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๒
หมู่ที่ ๓	บ้านพุไทร	มี นายวินัย อ่วมเนตร	เป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๓
หมู่ที่ ๔	บ้านหนองน้ำดำ	มี นายदारรุ่ง หล้าคำขาย	เป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๔
หมู่ที่ ๕	บ้านด่านโง	มี นางสาวฐิติมา มีระลึก	เป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๕
หมู่ที่ ๖	บ้านห้วยไผ่	มี นายวิสูตร สิงหะ	เป็นกำนันตำบลห้วยแม่เพรียง

๓. ประชากร

๓.๑ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

๓.๑ ช่วงอายุและจำนวนประชากร (ข้อมูล ณ เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๕)

จำนวนครัวเรือนรวมทั้งสิ้น ๑,๗๓๒ ครัวเรือน

จำนวนประชากรรวมทั้งสิ้น ๔,๒๓๑ คน จำแนกเป็นช่วงอายุได้ ดังนี้

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
๑-๑๗ ปี	๖๒๔	๕๗๐	๑,๑๙๔
๑๘-๕๕ ปี	๑,๒๘๕	๑,๑๕๘	๒,๔๔๓
๖๐ ปีขึ้นไป	๓๑๔	๒๘๐	๕๙๔
รวม	๒,๒๒๓	๒,๐๐๘	๔,๒๓๑

เพื่อให้การวางแผนอัตรากำลัง ๓ ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียงมีความครบถ้วน สามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้วิเคราะห์สภาพปัญหาในเขตพื้นที่และความต้องการของประชาชน โดยแบ่งตามด้านต่างๆ เพื่อสะดวกในการดำเนินการแก้ไขให้ตรงกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ดังนี้

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ การคมนาคม ขาดงบประมาณในการดำเนินงาน ปัญหาถนน เส้นทางคมนาคมไม่สะดวก เนื่องจากเส้นทางที่มีอยู่บางส่วนยังไม่ได้มาตรฐาน เป็นหลุมเป็นบ่อ ความต้องการของประชาชน คือ ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมให้สะดวก ปลอดภัย ให้ครอบคลุมทั่วถึง

๑.๒ ทรัพยากรธรรมชาติยังขาดดูแลเอาใจใส่ ความต้องการของประชาชน คือ อนุรักษ์ฟื้นฟู และพัฒนาแหล่งน้ำให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างพอเพียง

๑.๓ น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคไม่เพียงพอ ความต้องการขอประชาชน คือ จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคให้มีคุณภาพ และเพียงพอ ในช่วงฤดูแล้ง

๑.๔ ไฟฟ้าแสงสว่าง ปัญหาไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะไม่ทั่วถึง ความต้องการของประชาชน คือ เพิ่มไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะให้ครอบคลุมทั่วถึงพื้นที่ภายในตำบลห้วยแม่เพรียง

๑.๕ ปัญหาการเกิดอุบัติเหตุตามบริเวณทางแยก ทางโค้ง ทางเชื่อม ทำให้ประชาชนได้รับความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ความต้องการของประชาชน คือ จัดทำป้ายบอกการเตือนภัย ป้องกันอุบัติเหตุ และจัดทำป้ายบอกเขต ป้ายประชาสัมพันธ์ ป้ายจราจรและป้ายซอยต่าง ๆ

๒. ด้านการส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาคุณภาพชีวิต

๒.๑ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กยังขาดการสนับสนุนในบางกิจกรรม ความต้องการของประชาชน คือ ส่งเสริมกิจกรรมการศึกษาของสถานศึกษาในการพัฒนาเด็กนักเรียนให้เป็นคนดีและคนเก่ง และสำนึกในวิถีท้องถิ่น ตามที่อยู่ในขอบเขตอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๒ ดำเนินงานตามนโยบายถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษาให้ครบถ้วน เช่น โครงการอาหารเสริม (นม) อาหารกลางวัน และปฏิบัติงานร่วมกับสถานศึกษาในด้านกิจกรรมกีฬา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการแก้ไขปัญหายาเสพติด

๒.๓ วิถีชีวิตชุมชนกำลังจะสูญหายไปกับสังคมเมือง ความต้องการของประชาชน คือ ส่งเสริมวิถีชีวิตของประชาชน และบุคลากรให้มีคุณธรรมจริยธรรม ตามหลักศาสนา

๒.๔ ยังขาดมีส่วนร่วมของชุมชนในบางกิจกรรม ความต้องการของประชาชน คือ สนับสนุนและส่งเสริมให้สตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส มีส่วนร่วมในการบริหารงานกับ อบต. และองค์กรชุมชนให้เข้มแข็ง

๒.๕ ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคต่างๆ เช่น โรคไข้เลือดออก โรคมือเท้าปากเปื่อย ความต้องการของประชาชน คือ ประสานงานกับโรงพยาบาลชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันโรค และบริการสาธารณสุขแก่ชุมชนอย่างทั่วถึง และสนับสนุนการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร

๓. ด้านการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

๓.๑ ประชาชนไม่มีอาชีพเสริม และรายได้ไม่พอกับรายจ่าย ความต้องการของประชาชน คือ ส่งเสริม พัฒนาอาชีพเพื่อเพิ่มพูนรายได้แก่ประชาชนตำบลห้วยแม่เพรียง

๓.๒ การจัดการด้านการท่องเที่ยวยังไม่เป็นระบบ ความต้องการของประชาชน คือ ส่งเสริม สนับสนุนการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของตำบลห้วยแม่เพรียงให้เป็นระบบ มีมาตรฐาน

๓.๓ ประชาชนยังขาดสนับสนุนการทำการเกษตร ครัวเรือนต้องการของประชาชน คือ สนับสนุนการทำเกษตรและการเลี้ยงสัตว์ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและยั่งยืน

๔. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๑ ทรัพยากรทางธรรมชาติขาดการเอาใจใส่ดูแล ความต้องการของประชาชน คือ ปรับปรุงภูมิทัศน์ และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อจัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยว และเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ

๔.๒ พื้นที่สาธารณะขาดการเอาใจใส่ดูแล ความต้องการของประชาชน คือ จัดระบบรักษาความสะอาดเรียบร้อยพื้นที่สาธารณะ ถนน ตรอกซอย และไฟฟ้าส่องสว่างในพื้นที่เสี่ยงอันตรายให้เพียงพอ

๔.๓ สิ่งแวดล้อมถูกทำลาย ความต้องการของประชาชน คือ ส่งเสริมให้ความรู้แก่ประชาชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และใช้พลังงานอย่างประหยัดจำเป็น

๔.๔ เกิดสารเคมีตกค้างในอาหารและปัญหาปุ๋ยยาราคาแพง ความต้องการของประชาชน คือ ส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์ สมุนไพรพื้นบ้าน และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๕. ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

๕.๑ การเกิดไฟฟ้าในพื้นที่ตำบลห้วยแม่เพรียงในช่วงฤดูแล้ง ความต้องการของประชาชน คือ ให้มีเครื่องมือดับไฟเมื่อเกิดไฟไหม้ในพื้นที่ อบต. ให้ความรู้กับประชาชนในการป้องกันและดับไฟฟ้าในกรณีฉุกเฉิน เร่งด่วน

๖. ด้านการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ

๖.๑ ประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารงาน ความต้องการของประชาชน คือ สนับสนุนกระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมแก้ไข เช่น การจัดทำแผนชุมชน แผนพัฒนาตำบล เป็นต้น

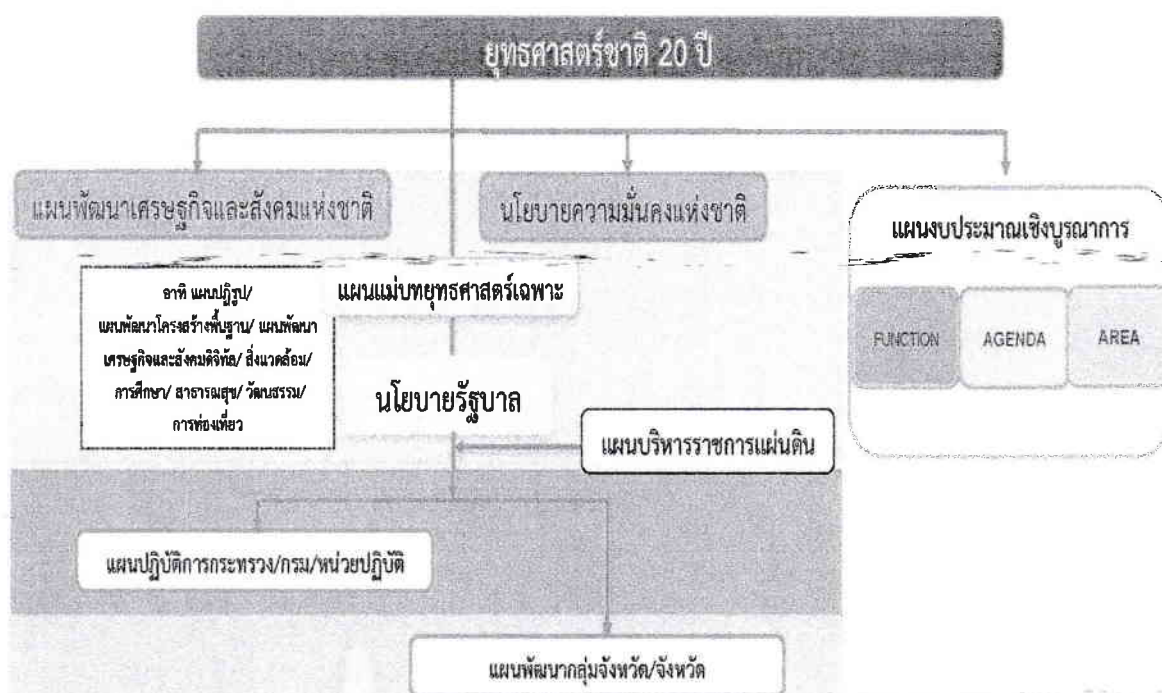
๖.๒ ประชาชนบางกลุ่มยังมีความเข้าใจที่ไม่ตรงกันในเรื่องของการเมือง การปกครอง ก่อให้เกิดความขัดแย้ง ความต้องการของประชาชน คือ สนับสนุนให้ประชาชนและบุคลากรของ อบต. ได้รับความรู้ มีวิถีประชาธิปไตย และยกย่องเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

๕. การกิจ อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

การพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง เป็นการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการร่วมคิดร่วมแก้ไขปัญหา ร่วมสร้างร่วมจัดทำเพื่อส่งเสริมเสริมความเข้มแข็งของชุมชนในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นในทุกด้าน การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียงจะสมบูรณ์ได้ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของชุมชนในพื้นที่เกิดความตระหนักร่วมกันแก้ไขปัญหาและความเข้าใจในแนวทางแก้ไขปัญหากันอย่างจริงจัง องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียงยังได้เน้นให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาในทุกกลุ่มทุกวัยของประชากร

การวิเคราะห์ภารกิจ อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๒ และตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ และรวบรวมกฎหมายอื่นของ อบต. ใช้เทคนิค SWOT เข้ามาช่วย ทั้งนี้เพื่อให้ทราบว่าองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ที่จะเข้าไปดำเนินการแก้ไขปัญหาในเขตพื้นที่ให้ตรงกับความต้องการของประชาชนได้อย่างไร โดยวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคาม ในการดำเนินการตามภารกิจตามหลัก SWOT องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง ได้กำหนดวิธีการดำเนินการตามภารกิจสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด และแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑.แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์

“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน
เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนา
ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
และตอบสนองต่อการบรรลุ
ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในพื้นที่ที่จะพัฒนา
คุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง
เป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของ
คนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบ
เศรษฐกิจ

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี(พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง มีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศภายใต้วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติ ว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติ ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี ไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดียิ่งกว่า ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

อนาคตประเทศไทย ปี 2579 : ร่วมมือกับขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่.....

เศรษฐกิจและสังคมไทย
มีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนา
อย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม
มีความเหลื่อมล้ำน้อย

ระบบการบริหารภาครัฐมีขนาดเล็ก มีประสิทธิภาพ ทันสมัย
รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้า

บนฐานการขยายตัวของอุตสาหกรรมแห่งอนาคต การท่องเที่ยวตลาดคุณภาพ
การบริหารคุณภาพ การค้าส่งค้าปลีก และเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้น

คนไทยในอนาคตเป็นมนุษย์ที่มีสมบูรณ์ เป็นพลเมืองที่
สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง เป็นพลเมืองที่ตื่นรู้ มีจิตสาธารณะ
และทำประโยชน์ต่อส่วนรวม เป็นพลเมืองไทย พลเมือง
อาเซียน และพลเมืองโลก

ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคง รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาล

๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่ น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนา ที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคม อยู่ร่วมกัน อย่างมีความสุขและนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ มียุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนทรัพย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน
 ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ และการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาล
 ในสังคมไทย ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
 ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
 ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
 ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๓. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนารุงเทพฯ เป็นมหานครทันสมัยระดับโลกควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพชีวิต และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ และสร้างความเชื่อมโยง เพื่อการกระจายการท่องเที่ยวทั่วทั้งภาค

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และ ความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการน้ำและทรัพยากรธรรมชาติเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วม ภัยแล้ง และคง ความสมดุลของระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ เปิดประตูการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวเชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย - ภาคกลาง - ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความเชื่อมโยงเศรษฐกิจและสังคมกับทุกภาคเพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพและ ลดความเหลื่อมล้ำภายในประเทศ

๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

(ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสงคราม เพชรบุรี สมุทรสาคร)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เสริมสร้างและพัฒนาต้นทุนทางทรัพยากรภาคการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและศักยภาพสินค้า และบริการ เพื่อการท่องเที่ยว การค้า และพื้นที่ทางเศรษฐกิจ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรม (innovation) และแนวคิด เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (creative economy) อย่างยั่งยืน

๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี

โครงสร้างแผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

วิสัยทัศน์

“เมืองเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ และเมืองน่าอยู่ น่ากิน น่าเที่ยว ระดับประเทศ”

พันธกิจ

๑. เสริมสร้างขีดความสามารถของจังหวัดรองรับการแข่งขัน รองรับการพัฒนาตามทิศทางการพัฒนาประเทศไทยที่มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว

๒. เสริมสร้างความพร้อมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เข้มแข็ง เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสร้างรายได้สู่ชุมชน สร้างงาน อาชีพแก่ประชาชน สร้างเศรษฐกิจจังหวัด

๓. ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาการเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรมก้าวหน้าแบบครบวงจรให้มีศักยภาพในการผลิตที่มีคุณภาพ

๔. เสริมสร้างสังคมคุณภาพ ให้มีสุขภาวะ เรียนรู้ และปรับตัวได้อย่างมีศักยภาพในการจัดการตนเอง เป็นชุมชนพอเพียง ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต เป็นชุมชนปลอดภัย อบอุ่นน่าอยู่

๕. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการ โดยความร่วมมือร่วมของทุกภาคส่วน

๖. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการคมนาคม และระบบโลจิสติกส์รองรับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และคุณภาพชีวิต

๗. พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้มีความทันสมัย ธรรมาภิบาล พัฒนาขีด สมรรถนะบุคลากรภาครัฐทุกระดับให้มีความพร้อมรองรับยุทธศาสตร์จังหวัด และทิศทางการพัฒนาประเทศ

เป้าประสงค์รวม (Ultimate Goal)

๑. ผลผลิตสัมฤทธิ์ผลรวมเฉลี่ยระดับจังหวัดในด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน เติบโตอย่างต่อเนื่อง

๒. การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น บริการทางสังคมมีคุณภาพการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นอย่างทั่วถึงทั้งจังหวัด ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมลดลง

๓. ประชาชนมีคุณภาพ มีวิถีชีวิตเรียบง่าย ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นฐานในการดำเนินชีวิต มีความสุข มีขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองได้สูง

๔. จังหวัดเพชรบูรณ์สามารถรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม ขับเคลื่อนสู่เศรษฐกิจและสังคม ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการน้ำให้สมดุล

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)

จังหวัดกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ ๓ ประเด็น และในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์มีการให้น้ำหนักในการพัฒนาในรอบ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)

๑. การพัฒนาความมั่นคงด้านเศรษฐกิจจากฐานการท่องเที่ยว การค้า การบริการและการเกษตรแบบครบวงจร

๒. การส่งเสริมความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และสังคมคุณภาพที่พึ่งตนเองได้ด้วยศาสตร์พระราชา

๓. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลและยั่งยืน

เป้าประสงค์ (Goal)

๑. เพชรบูรณ์มีความเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ มีการกระจายรายได้สู่ชุมชน ประชาชนมีอาชีพและรายได้ที่มั่นคง เศรษฐกิจฐานชุมชนเข้มแข็ง

๒. การคมนาคมขนส่ง และระบบโลจิสติกส์จังหวัด สะดวก ปลอดภัย เชื่อมโยง
อย่างเป็นระบบ รองรับการค้า การเกษตร การท่องเที่ยว และการพัฒนา

๓. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีความเข้มแข็ง ครบวงจร เชื่อมโยงระหว่างจังหวัด กลุ่มจังหวัด ยุกระดับ
สู่ภูมิภาค อาเซียน และนานาชาติ

๔. ผลผลิตและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรมีคุณภาพมาตรฐานการส่งออก สินค้าทางการ เกษตรสามารถสร้าง
รายได้ให้กับจังหวัด สร้างงาน อาชีพ และรายได้แก่ชุมชน ประชาชน

๕. ภาครัฐมีความพร้อมในการหนุนเสริมการพัฒนาโมเดลเศรษฐกิจ ๔.๐

๖. เพชรบุรีเป็นเมืองน่าอยู่ คนสุขภาพดี ปัญหาความไม่ปลอดภัย ปัญหาสังคมของจังหวัดในทุกด้านลดลง
อย่างต่อเนื่องจนผ่านเกณฑ์มาตรฐานและเป้าหมายการพัฒนาของประเทศ

๗. เพชรบุรีเมืองแห่งการเรียนรู้ ประชาชน ชุมชนตื่นตัวต่อการเปลี่ยนแปลง จังหวัดเพชรบุรีมีความพร้อมใน
การเป็นเมืองที่พอเพียงของประเทศ

๘. หมู่บ้านมีศักยภาพในการพึ่งตนเองสูง ประชาชนมีวิถีชีวิตด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เข้มแข็ง
เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

๙. องค์การภาครัฐมีสมรรถนะสูง บุคลากรมีคุณภาพ การบริหารจัดการมีธรรมาภิบาล การบริการขององค์กร
ภาครัฐและประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดพัฒนาสู่สากล

๑๐. พื้นที่ป่าเพิ่มมากขึ้น ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์ ปัญหาภัยทางธรรมชาติลดลงอย่างต่อเนื่อง

๑๑. จังหวัดเพชรบุรีมีดิน น้ำ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาการเกษตรคุณภาพ

๑๒. การบริหารจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติมีประสิทธิภาพ ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม จนสามารถลดปัญหาได้
อย่างต่อเนื่อง

๑๓. จังหวัดเพชรบุรีมีสิ่งแวดล้อมที่ดี สามารถจัดการปัญหาทางสิ่งแวดล้อมได้ทั่วทุกพื้นที่

๑๔. จังหวัดมีศักยภาพทางพลังงาน สามารถจัดการพลังงานเพื่อลดต้นทุนทางการเกษตรและหนุนเสริมการ
พัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ประชาชน

กลยุทธ์ (Strategy)

๑. ยุทธศาสตร์การคลัง การลงทุน การบริการของจังหวัดรองรับการเติบโตของเมือง การเปิดประชาคมอาเซียน
และการขยายตัวของเมืองหลวง และปริมณฑล

๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภคของจังหวัด รองรับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และการพัฒนา
เมือง

๓. พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เข้มแข็ง มีคุณภาพ มีเอกลักษณ์ และแข่งขันได้

๔. พัฒนาการเกษตรแบบครบวงจร เชื่อมโยงอุตสาหกรรมการเกษตร และการเติบโตที่เป็นมิตรกับ
สิ่งแวดล้อม

๕. พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองรองรับการท่องเที่ยว การเชื่อมโยงเมืองกับนานาชาติ และการเติบโตสู่ประเทศ
ที่พัฒนาแล้ว

๖. พัฒนาการบริการแห่งรัฐรองรับการขับเคลื่อนโมเดลเศรษฐกิจไทยแลนด์ ๔.๐ และรองรับสังคมดิจิทัล

๗. พัฒนาชุมชนเข้มแข็งพึ่งตนเอง และส่งเสริมการสร้างและขยายระบบสวัสดิการชุมชน ชุมชนสวัสดิการ
สังคมเพื่อร่วมสร้างสังคมเมืองเพชรบุรีน่าอยู่ พึ่งตนเองได้

๘. เสริมสร้างความพร้อมของจังหวัดให้มีศักยภาพในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง
ก้าวสู่สากล

๙. เสริมสร้างความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยด้วยกลไกชุมชน หมู่บ้าน และการบูรณาการภาครัฐ เพื่อความมั่นคงของพื้นที่แบบเข้มข้น และทันสมัย

๑๐. พัฒนาระบบการรัฐลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม เพิ่มประสิทธิภาพปฏิบัติการเชิงรุกของภารกิจ แห่งรัฐทั่วทุกพื้นที่

๑๑. สร้างเมืองแห่งสุขภาวะที่เข้มแข็ง เพื่อประชาชนสุขภาพดี และอยู่ดีมีสุขด้านกลไกชุมชน และความ ฉลาดรู้ของตนเองอย่างเท่าทัน

๑๒. ส่งเสริมธรรมาภิบาลในหน่วยงานรัฐที่มีความเข้มแข็ง และสร้างสรรค์สังคมเพชรบุรีที่ซื่อตรง โปร่งใส

๑๓. พัฒนาระบบการจัดการและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืนตลอดทั้ง ดินน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ

๑๔. พัฒนาระบบการบริหารจัดการสาธารณสุขให้มีมาตรฐาน รองรับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และการดูแล คุณภาพชีวิตประชาชน

๑๕. พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองให้น่าอยู่ สะอาด ร่มรื่น ด้วยธรรมชาติ และการจัดการในระดับสากล

๑๖. ส่งเสริมการจัดการพลังงานที่ยั่งยืน และการใช้ประโยชน์อย่างรู้คุณค่ารองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและ การเสริมสร้างคุณภาพชีวิต และการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔. ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมการศึกษาและคุณภาพชีวิต

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม เศรษฐกิจพอเพียง และการ ท่องเที่ยว

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านกระบวนการบริหารจัดการที่ดีในองค์กรและการมีส่วนร่วมของประชาชน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเพชรบุรี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมการศึกษาและคุณภาพชีวิต

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม เศรษฐกิจพอเพียง และการ ท่องเที่ยว

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านกระบวนการบริหารจัดการที่ดีในองค์กรและการมี ส่วนร่วมของ ประชาชน

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง

“พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ยกระดับคุณภาพชีวิต มุ่งสู่ตำบลแห่งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์”

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อให้สามารถดำเนินก้าวไปสู่วิสัยทัศน์ และจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ๗ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมการศึกษาและคุณภาพชีวิต
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม เศรษฐกิจพอเพียง และการท่องเที่ยว
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านกระบวนการบริหารจัดการที่ดีในองค์กรและการมีส่วนร่วมของประชาชน

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. สร้างระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคมและการผังครบทุกหมู่บ้าน และประชาชนมีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตรอย่างเพียงพอ
๒. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตในเรื่องต่าง ๆ ให้เป็นที่พึงพอใจของประชาชน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น
๓. ประชาชนมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ชุมชนมีศักยภาพเข้มแข็ง และสามารถพึ่งพาตนเองได้เพิ่มมากขึ้น
๔. เพื่อให้ประชาชนสามารถรักษาวินัยชีวิตการเกษตร ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีสำนึก รู้สึกรหวงแหน และมีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น
๕. เพื่อให้ชุมชนมีภูมิทัศน์ตามถนนสายหลักของแต่ละหมู่บ้านที่สวยงามสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย และมีความปลอดภัย
๖. เพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชนที่มารับบริการจาก อบต.เห็นว่า อบต.สามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๔ ตัวชี้วัด

๗. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน และการสนับสนุนให้ประชาชนมีน้ำเพื่อการบริโภค อุปโภคและการเกษตรอย่างเพียงพอ
๘. ระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนภายในตำบลห้วยแม่เพรียงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
๙. ประชาชนมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ และมีคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น
๑๐. ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมภายในตำบลห้วยแม่เพรียงได้รับการจัดการ ดูแล อนุรักษ์และฟื้นฟูเพิ่มขึ้น
๑๑. ชุมชนมีศักยภาพเข้มแข็งและสามารถพึ่งตนเองได้เพิ่มมากขึ้น
๑๒. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขององค์กรเพิ่มขึ้น

๒.๕ คำเป้าหมาย

๘. พัฒนาศักยภาพและลักษณะทางกายภาพ การปรับปรุงพื้นที่และการก่อสร้างทางคมนาคม ระบบสาธารณูปโภค การผังเมือง อันเป็นการส่งเสริมความสะดวกในการอยู่อาศัย การประกอบอาชีพและการท่องเที่ยว
๙. ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน ได้รับการจัดสวัสดิการทางสังคมสามารถดำรงชีพอย่างมีความสุข และสามารถคงไว้ซึ่งศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวิถีชีวิตชุมชน โดยทุกภาคมีส่วนร่วม
๑๐. สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ และการประกอบธุรกิจประเภทต่างๆ ให้ดำเนินไปด้วยความเข้มแข็งมั่นคง เสริมสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนให้เพียงพอต่อการดำรงชีพ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๑๑. อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้สมดุลกับระบบนิเวศและให้มีการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และรวมทั้งลดความขัดแย้งอันเนื่องมาจากการดำเนินกิจกรรมการพัฒนา
๑๒. ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงานให้แก่ อปพร. เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและลดอุบัติเหตุบนท้องถนน ให้ความรู้สึกละ
๑๓. และปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนมีความสามัคคีปรองดอง สมานฉันท์ เพื่อความมั่นคงของชาติ
๑๔. พัฒนาระบบการบริหาร และการบริการให้สามารถอำนวยความสะดวกและบริการให้แก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยเน้นให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานกับ อบต.

๒.๖ กลยุทธ์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
กลยุทธ์การพัฒนา	๑.๑	ก่อสร้างถนน คสล./ถนนลาดยางและอื่น ๆ
	๑.๒	ปรับปรุงบำรุงรักษาถนนทุกประเภท
	๑.๓	ก่อสร้างสะพาน คสล.
	๑.๔	ก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ เช่น ทางเท้า ท่อระบายน้ำ ฯลฯ
	๑.๕	ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง
	๑.๖	พัฒนาไฟฟ้า-ประปาแหล่งน้ำ คูคลองและระบบชลประทาน
	๑.๗	ปรับปรุงระบบผังเมืองและป้องกันการบุกรุกที่สาธารณะประโยชน์
ยุทธศาสตร์การพัฒนา	๒	การพัฒนาด้านการส่งเสริมการศึกษาและคุณภาพชีวิต
กลยุทธ์การพัฒนา	๒.๑	ดำเนินการหรือร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชน
	๒.๒	ดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา และจัดหาบุคลากรที่ขาดแคลน
	๒.๓	ดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดหาวัสดุครุภัณฑ์ทางการศึกษา
	๒.๔	ดำเนินการหรือร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ จัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ทั้งในระบบและนอกระบบ
	๒.๕	ดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณด้านสาธารณสุข

	๒.๖	ดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณในการจัดหาวัสดุครุภัณฑ์ทางการแพทย์
	๒.๗	ดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด รวมถึงอุบัติเหตุต่าง ๆ
	๒.๘	ก่อสร้าง/ปรับปรุงสนามกีฬา และสวนสาธารณะ
	๒.๙	จัดหาวัสดุครุภัณฑ์กีฬา
	๒.๑๐	ดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและนันทนาการ
	๒.๑๑	ดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณให้ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ฯลฯ
	๒.๑๒	ดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ในด้านส่งเสริมงานสวัสดิการสังคม
ยุทธศาสตร์การพัฒนา	๓	การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย
กลยุทธ์การพัฒนา	๓.๑	ดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ในภารกิจด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย
	๓.๒	ดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ด้านการจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ในการรักษาความสงบเรียบร้อยและป้องกันบรรเทาสาธารณภัย
ยุทธศาสตร์การพัฒนา	๔	การพัฒนาด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว
กลยุทธ์การพัฒนา	๔.๑	ดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ในภารกิจด้านการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว
ยุทธศาสตร์การพัฒนา	๕	การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กลยุทธ์การพัฒนา	๕.๑	ดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ในภารกิจด้านการเฝ้าระวังป้องกัน สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์การพัฒนา	๖	การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
กลยุทธ์การพัฒนา	๖.๑	ดำเนินการหรือทบทวนสนับสนุนงบประมาณให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ด้านการอนุรักษ์ สืบสานศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
ยุทธศาสตร์การพัฒนา	๗	การพัฒนากระบวนการบริหารจัดการที่ดีในองค์กร และการมีส่วนร่วมของประชาชน

กลยุทธ์การพัฒนา	๗.๑	ดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ด้านการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการที่ดีในองค์กรและการมีส่วนร่วมของประชาชน
	๗.๒	ดำเนินการหรือร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ปรับปรุงและพัฒนาบุคลากร
	๗.๓	ปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน
	๗.๔	ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของประชาชน
	๗.๕	ปรับปรุงและพัฒนารายได้

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จากประเด็นความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ที่สำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ชาติ และยุทธศาสตร์จังหวัด จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนในการนำมาเป็นแนวทางกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนา เป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันใหม่ในท้องถิ่นให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของชุมชนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการสภาวะการณ์ เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน สังคมเศรษฐกิจภายในชุมชนให้มีคุณภาพ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง จึงได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) คือ “เป็นชุมชนแห่งการมีส่วนร่วม อนุรักษ์วิถีชีวิตท้องถิ่น พัฒนาสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน มีภูมิคุ้มกันทางสังคมเพื่อให้ชุมชนมีรากฐานที่เข้มแข็ง”

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลการวิเคราะห์ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

วิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง โดยใช้เทคนิค SWOT analysis ดังนี้

จุดแข็ง

๑. พื้นที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยว เช่น ป่า ภูเขา และต้นน้ำเพชรบุรี
๒. พื้นที่ในโครงการพระราชดำริ
๓. คณะผู้บริหาร ผู้นำชุมชนมีศักยภาพและมีความพร้อมในการบริหารงานของ อบต.
๔. มีระบบโครงสร้างการบริหารงานของ อบต. ที่ชัดเจน

จุดอ่อน

๑. งบประมาณและบุคลากรมีจำกัดไม่เพียงพอต่อการบริหารงานของ อบต.
๒. พื้นที่ราบภูเขา ยากแก่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๓. ประชาชนให้ความสำคัญการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นน้อย

โอกาส

๔. รัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศกำหนดให้ท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหารงานบุคคล
๕. รัฐบาลมีการกระจายอำนาจในการบริหารงานด้านต่าง ๆ ให้แก่องค์กรอย่างเป็นรูปธรรมและเป็นขั้นตอน
๖. มีหน่วยงานเอกชนและองค์กรพัฒนาเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ อยู่เสมอสามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อุปสรรค

๖. พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และเขตอุทยานแห่งชาติ
๗. ปัญหาสาธารณภัย เช่น น้ำท่วม ภัยแล้ง ฯลฯ
๘. การจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลไม่เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติไว้และไม่เพียงพอต่อการพัฒนาท้องถิ่น ตามความต้องการของประชาชน
๙. ระเบียบกฎหมายที่หน่วยงานส่วนกลาง ที่ยังไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงานทำให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานเพราะติดขัดเรื่องระเบียบแบบแผนทางราชการ
๑๐. หน่วยงานกำกับดูแลไม่มีความชัดเจนในระเบียบกฎหมายและขาดการประสานงานที่ดีต่อองค์กร

ภารกิจทั้ง ๗ ด้าน ตามที่กฎหมายกำหนดให้อำนาจองค์การบริหารส่วนตำบลไว้ จะทำให้สามารถแก้ไขปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง ได้เป็นอย่างดี มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชนในพื้นที่ประกอบการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบล และสอดคล้องถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล นโยบายของรัฐบาล นโยบายของกระทรวงมหาดไทย และนโยบายของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นสำคัญ

๖. ภารกิจหลัก และภารกิจรอง

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง มีภารกิจหลัก และภารกิจรอง ต้องดำเนินการดังนี้

ภารกิจหลัก

๑. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
๓. การส่งเสริมด้านการศึกษาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชาชน
๔. การพัฒนาการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย
๕. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ

ภารกิจรอง

๑. การฟื้นฟูวัฒนธรรมและส่งเสริมประเพณีท้องถิ่น
๒. การสนับสนุนและส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือน
๓. การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว

๗. สรุปปัญหาและแนวทางในการกำหนดโครงสร้างส่วนราชการและอัตรากำลัง

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง กำหนดโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการออกเป็น ๕ ส่วน ได้แก่

๑.สำนักงานปลัด

๒.กองคลัง

๓.กองช่าง

๔.กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

๕.หน่วยตรวจสอบภายใน

ทั้งนี้ ตามแผนอัตรากำลัง ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๖๗-๒๕๖๙) มีกรอบอัตรากำลัง ข้าราชการ จำนวน ๒๔ อัตรา พนักงานจ้างตามภารกิจ ๑๗ อัตรา พนักงานจ้างทั่วไป ๖ อัตรา รวมกำหนดตำแหน่งทั้งสิ้น ๔๗ อัตรา เนื่องจากที่ผ่านมาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง มีภารกิจ อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบและปริมาณงานที่เพิ่มขึ้นจำนวนมาก แต่จำนวนบุคลากรที่มีอยู่ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน จึงมีความจำเป็นต้องขอกำหนดเพิ่มพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่ง นักจัดการงานทั่วไป (ปก./ชก.) เลขที่ตำแหน่ง ๓๘-๓-๐๘-๓๑๐๑-๐๐๒ สังกัดกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง จำนวน ๑ อัตรา จึงขอเสนอเหตุผลความจำเป็นมาเพื่อประกอบการพิจารณาขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี ดังนี้